

Encarnació de Déu

Dv, 9/09/2016 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Avui la comunitat catòlica ha celebrat la festivitat del naixement de la Verge Maria. Aquesta festa propicia meditar l'exclamació que feu Elisabet quan, estant en cinta de Joan Baptista, rebé la visita de la seva cosina, Maria, també embarassada. Les paraules d'Elisabet són el pròleg que introdueixen a la que la resposta de Maria fos el cant del Magníficat. Elisabet, plena de joia exclamà: *"Qui sóc jo perquè la Mare del meu Senyor vingui a visitar-me?"* (Lc 1,43) per afegir tot seguit: *"Feliç tu que has cregut: allò que el Senyor t'ha fet saber, es complirà!"* (Lc 1,45). La promesa es farà realitat perquè Déu s'havia encarnat en les entranyes de Maria. Déu serà un home que viurà entre nosaltres i es manifestarà ple d'humanitat per tota la humanitat.

La gran resposta de Maria a la salutació d'Elisabet resumeix el sentit de l'encarnació de Déu. La divinitat cristiana és Déu fet home que habità entre nosaltres. Aquest és el nucli de l'anunci joiós de la fe cristiana. Jesús, que era de condició divina fou el Fill de l'Home entre nosaltres. Sant Pau explica molt bé la densitat d'aquesta afirmació en la seva carta als Filipencs al parlar de Jesús: *"Ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no res: prengué la condició d'esclau i es féu semblant als homes. Tingut per un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a la mort, i una mort de creu"* (Fl 2,6-8). ¿Quin altre Déu en la història de la humanitat s'ha encarnat donant-nos el seu fill perquè fóssim salvats? ¿quin altre Déu ha renunciat a la seva magnificència per tal de deixar morir en creu al seu fill encarnat?. La contemplació de l'encarnació divina i la comprensió de la transcendència d'aquest fet, em suggereix que encara cal recórrer força camí en el necessari del diàleg interreligiós. Això és així perquè l'encarnació de Déu aporta una singularitat única al cristianisme.